

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/575/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612201500
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612201500.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov Mgr. Miroslava Šeptáka a JUDr. Jany Urbanovej, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická č. 7434/147, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: T. B., nar. X.X.XXXX, bytom U. A. č. XXX, o zaplatenie 1.231,04 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/46/2012-50 zo dňa 24. septembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 955,74 Eur s úrokom z omeškania 0,024% denne od 14.11.2009 do zaplatenia v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania potvrdzuje

Odvolanie odporcu proti výroku, ktorým súd vo zvyšku návrh zamietol, odmieta.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi podľa § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 955,74 Eur s úrokom z omeškania 0,024% denne od 14.11.2009 do zaplatenia v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Navrhovateľovi priznal podľa § 142 ods. 2 O.s.p. náhradu trov konania vo výške 40,23 Eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Predloženými listinnými dôkazmi mal okresný súd preukázané, že navrhovateľ uzavrel s odporcom úverovú zmluvu v ktorej bolo jednoznačným a zrozumiteľným spôsobom dohodnuté, že navrhovateľ poskytne odporcovi úver 30.000,-Sk s tým, že odporca sa zaviazal tento úver splatiť v 48-mich mesačných splátkach po 1.159,-Sk, pričom úverová zmluva obsahuje aj konečnú výšku úveru, ktorú sa odporca zaviazal zaplatiť, t. j. 55.632,-Sk. Odporca nesporne nedodrжал zmluvné podmienky, keď splatil len 16 splátok po 1.159,-Sk (38,47 Eur), poslednú splátku zaplatil v mesiaci marec 2009. Nakoľko odporca už ďalšie splátky neplatil, v zmysle úverových zmluvných podmienok mal navrhovateľ možnosť zosplatiť úver prvýkrát v mesiaci jún 2009 a od tohto okamihu je možné počítat' plynutie 3-ročnej premlčacej doby. Návrh navrhovateľa bol súdu doručený dňa 14.2.2012, teda v 3-ročnej premlčacej dobe, z ktorého dôvodu súd nemohol prihliadnuť na vznesenú námietku premlčania.

Ku dňu zosplatenia úveru mal odporca podľa zmluvných podmienok zaplatiť 23 splátok po 38,47 Eur, čo je 884,81 Eur. Potom návrh navrhovateľa bol dôvodný v časti, pokiaľ sa domáhal voči odporcovi zaplatenia splátok ku dňu zosplatenia vo výške 884,81 Eur a zosplatennej istiny 686,47 Eur, spolu 1.571,28 Eur. Odporca preukázateľne zaplatil navrhovateľovi celkom 615,54 Eur, takže súd priznal navrhovateľovi rozdiel, t. j. 955,74 Eur.

Odporca nesporne porušil zmluvné podmienky, keď od apríla 2009 prestal splácať úver. Navrhovateľ ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy výzvou zo dňa 29.10.2009, ktorú odovzdal na poštovú prepravu dňa 2.11.2009. Navrhovateľ nepredložil doklad preukazujúci dátum, kedy zásielku odporca prevzal, a potom súd vychádzal z predpokladu, že odporcovi bola táto písomnosť doručená v druhý deň po odoslaní, t. j. 4.11.2009. Navrhovateľ určil splatnosť dlžnej sumy 1.243,59 Eur do 15 dní odo dňa spisania listu a nakoľko tento bol vyhotovený dňa 29.10.2009, odporca mal zaplatiť dlžnú čiastku do 13.11.2009. Keď tak neurobil, do omeškania sa dostal nasledujúcim dňom, teda 14.11.2009. K tomuto dňu bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 1 %, takže úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 8 percentuálnych bodov, čo je 9 % ročne. Navrhovateľ žiadal priznať úroky z omeškania vo výške 0,024 % denne, čo je 8,76 % ročne. Nakoľko navrhovateľ žiadal priznať nižšie, ako zákonom určené úroky z omeškania, súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi istinu 955,74 eur s úrokmi z omeškania 0,024 % denne od 14.11.2009 do zaplatenia. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca je dôchodca, s prihliadnutím na výšku priznanej sumy, súd povolil odporcovi v zmysle § 161 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlhšiu lehotu splatnosti a to 3 mesiace od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľ okrem istiny žiadal priznať aj zmluvnú pokutu vo výške 12,55 Eur, odvolávajúc sa na Hlavu 15 § 3 úverových zmluvných podmienok, a to vo výške 8 % z čiastky s ktorou je klient v omeškani po dobu dlhšiu ako 7 dní a pokutu predčasného splatenia úveru s poukazom na Hlavu 7 § 6 úverových zmluvných podmienok. Navrhovateľ odvodzoval právo na priznanie uvedených zmluvných pokút z úverových zmluvných podmienok, ktoré sám vypracoval a obsah ktorých odporca nemal možnosť ovplyvniť. Potom nebola splnená základná podmienka pre priznanie zmluvnej pokuty, a to jej platné písomné dojednanie. Navyše odporca nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť úverové zmluvné podmienky, takže s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Preto nárok navrhovateľa v časti, pokiaľ sa domáhal priznania akýchkoľvek pokút, nie je dôvodný. Navrhovateľ pritom uplatnením zmluvnej pokuty mienil dosiahnuť zaplatenie dojednaného úroku, hoci odstúpil od zmluvy. Dojednané úroky bol však odporca povinný platiť len do doby splatnosti celého úveru - v danom prípade do jeho zosplatnenia. Po splatnosti bol odporca v omeškani a bol povinný platiť len úroky z omeškania. Preto súd zamietol návrh navrhovateľa v časti, pokiaľ sa domáhal priznania vyššej istiny ako 955,74 eur.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý vyjadril nesúhlas s napadnutým rozhodnutím. Poukázal na to, že v tej istej veci už bolo rozhodnuté rozsudkom právoplatným dňa 11.10.2011. Nesúhlasil tiež s určenou dobou splatnosti žalovanej pohľadávky vzhľadom na jeho majetkové pomery.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Zdôraznil, že nulitný rozhodcovský rozsudok nezakladá prekážku právoplatne rozhodutej veci. Ak v skoršom konaní pred rozhodcovským súdom nebola daná právomoc tohto súdu z dôvodu neplatne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, potom nemožno považovať rozhodcovský rozsudok ako prekážku res iudicata.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 955,74 Eur s úrokom z omeškania 0,024% denne od 14.11.2009 do zaplatenia v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolanie proti výroku, ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý, odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p..

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vnesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o výrok, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť na zaplatenie sumy 955,74 Eur s príslušenstvom. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd zdôrazniť, že prekážka veci rozhodnutej vzniká vtedy, ak sa v totožnej veci (o tom istom nároku vychádzajúcom z totožných skutkových okolností medzi tými istými účastníkmi) už právoplatne rozhodlo. Prekážku *res iudicata* spôsobuje aj právoplatný rozhodcovský rozsudok.

Pokiaľ v posudzovanej veci odporca poukázal na skutočnosť, že o rovnakom nároku navrhovateľa už rozhodol rozhodcovský súd, táto nebola dôvodná, na čo tiež správne poukázal okresný súd, keď odkázal na zastavenie exekúcie vedenej na podklade rozhodcovského rozsudku z dôvodu neplatne dojednanej rozhodcovskej zmluvy. Nulitný rozhodcovský rozsudok nemohol byť podkladom pre vedenie exekučného konania a následne ani nemohol spôsobiť prekážku veci rozhodnutej, ako to tvrdil odporca. Za takých okolností preto neboli námietky odvolateľa dôvodné.

Ak navrhovateľ ďalej upriamil pozornosť na krátku dobu splatnosti žalovanej pohľadávky (tri mesiace), svoju argumentáciu nijako bližšie neodôvodnil, netvrdil a nepreukázal skutočnosti, z ktorých by mohol druhostupňový súd vyvodiť iné závery, ak tie, ktoré boli vyjadrené v napadnutom rozsudku.

Vzhľadom na to, že odporca napadol prvostupňový rozsudok ako celok (poukazoval na prekážku *res iudicata*), krajský súd rozhodol aj o odvolaní proti výroku rozsudku, ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý. Vzhľadom na to, že týmto výrokom nebola odporcovi spôsobená žiadna ujma, nebol dotknutý na svojich právach a nebola mu uložená žiadna povinnosť, krajský súd v danej časti odvolanie odmietol ako podané neoprávnenou osobou podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.(v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.